

7 MART 1999 PAZAR

Namık Kemal Kütüphanesi 25 yaşında

BERLİN**GÜRKAN
KESİCİ**

İyi dosttur kitaplar. İçlerinde ne varsa dökerler önümüze çekinmeden. Kullanılma korkuları da yoktur. Cesaretleri, elindekini paylaşmayı bilmeleri, insana bağlanmaları bundandır belki. Dedikodu yapmazlar. Arada bir tozları alındı mı, ne ekmek isterler ne de su. Okunmaktır tek beklentileri. Bunun için de ya size gelirler ya da kendi evleri olan kütüphanelerde ağırlarlar sizi. Kütüphaneye gidip bana yatıya gel dersiniz, sizi kırmaz, belirli bir süre için de olsa gelir konduğunuz olurlar. Biz de geçen pazartesi günü bu evlerden birine, Kreuzberg (nam-ı diğer “küçük İstanbul”) ilçesindeki Namık Kemal Kütüphanesi’ne konuk olduk. Çünkü kütüphane 25. yaş gününü kutladı. Ama ben burada bir parantez açıp, kütüphanenin öyküsünden söz etmek istiyorum ilkin. Kütüphane 1 Mart 1974 tarihinde, bir deneme kütüphanesi olarak açılır ve aynı yılın 28 Ekimi’nde bugünkü adını alır. Açılışının hemen ardından da buraya çalışmaya gelen insanın kitap okuyup okumayacağı, Alman toplumuna alışmaya çalışan bu insanların kendi dillerinde kitap okuyabilecekleri bir kitaplığa sahip olmalarının bir gettolaşmaya yol açıp açmayacağı konusunda projeyi finanse edenlerce kaygılar yaşanır. Kütüphane Müdürü Ümit Mergen’in savaşımları daha o günlerde başlar. Bu görüşlerin tümüne karşı çıkar ve insanla kitabı buluşturmanın herhangi bir kötülüğe yol açmayacağını savunur. O zamanlar tek isteği vardır Ümit Mergen’in, kütüphanesinin 25. yaş gününü kutlamak. Bunun için de geçirdiği kalp ameliyatı sonucu hak kazandığı erken emekliliği elinin tersiyle iter, tüm ekonomik kısıtlamaları sineye çeker ve bu yaşa getirir kütüphanesini. Bugüne kadar bir milyon iki yüz bin kitap ödünç veren bu çalışkan kütüphane, dostlarıyla birlikte biraz da buruk kutladı 25. yaş gününü. Bu burukluğun nedeniyse 31 Ocak 2001’de emekli olacak Kütüphane Müdürü Ümit Mergen’in yerine yeni birinin atanmayacak olması. Bir başka deyişle, ekonomik kısıtlamalardan pay alıp (bir mucize olmazsa) kapatılacak olması. Kente ilk geldiğimde büyük bir kısmım Türkiye’de kalmıştı. Buraya göçerken yanıma yalnızca dört tane kitap alabilmiştim. O zamanlar bir kişinin dışında kimseyi tanımadığım bu kente, yalnızlığıma Namık Kemal Kütüphanesi’nin kitapları yoldaş olmuştu. Eğer siz önümüzdeki günlerde Berlin’e göçmeyi düşünüyorsanız kitap alın yanınıza.

Kişisel Arşivlerde İstanbul Belleği
Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 0 6 6 8 0 0 0 6 *